

MAANDORGAAN VAN BIOLOGIA MARITIMA
NEDERLANDSE VERENIGING VAN ZEE-AQUARIUMLIEFHEBBERS
Opgericht 12 november 1939

Nr. 84

7e jaargang nr. 12

december 1957

ALGEMENE VERGADERING

De eerstkomende Algemene Jaarvergadering zal zo mogelijk plaats vinden in de 2e helft van februari 1958. Indien hiertegen geen bezwaren naar voren worden gebracht, wordt deze vergadering schriftelijk gehouden.

- A g e n d a :
1. Ingekomen stukken.
 2. Jaarverslag Algemeen Secretaris.
 3. Jaarverslag Algemeen Penningmeester.
 4. Verslag van de Kas-contrôle-commissie.
 5. Begroting voor het jaar 1958.
 6. Verkiezing Algemeen Bestuur.
 7. Benoeming Kas-contrôle-commissie.
 8. Rondvraag.

Toelichting:

- 2 - 5. Jaarverslagen, begroting en verslag van de kas-contrôle-commissie zullen, zodra ze gereed zijn, aan de leden worden toegezonden.
6. Aan de beurt van aftreden is de heer J.C. van Egdom, Algemeen Commissaris, die zich herkiesbaar stelt en door het Algemeen Bestuur voor herbenoeming wordt voorgedragen. De plaats van de andere Algemeen Commissaris is nog steeds vacant. Het Algemeen Bestuur stelt als nieuwe 2e Algemeen Commissaris voor de heer J. Bos uit Rotterdam. De namen van eventuele tegencandidaten dienen met inachtneming van het bepaalde in artikel 4 van het Huishoudelijk Reglement vóór 1 januari 1958 ter kennis van de Algemeen Secretaris te zijn gebracht. In verband met de dubbele functie, die de heer M. Bot nu waarneemt, stelt het Algemeen Bestuur voor hem te ontlasten van het Algemeen Penningmeesterschap en hem te benoemen tot 1e Algemeen Commissaris,

Redactie :
M. Bot, Sportlaan 75, Vlaardingen

Gehele of gedeeltelijke overname van artikelen en/of illustraties alleen geoorloofd na schriftelijke toestemming van de redactie

Verschijnt medio van elke maand

Gratis voor leden

tevens Redacteur van "De Kor".

De heer ir. H.E. Westenberg heeft zich beschikbaar gesteld om Algemeen Penningmeester te worden, terwijl de heer J.C. van Egdom bij eventuele benoeming Algemeen Voorzitter zal worden.

7. De namen van de kandidaten voor een nieuwe Kas-contrôle-commissie moeten eveneens vóór 1 januari 1958 ter kennis van de Algemeen Secretaris worden gebracht.

De stemgerechtigde leden kunnen hun voorstellen via de afdelings-vertegenwoordigers ter kennis van de Algemeen Secretaris brengen.

De afdelings-vertegenwoordigers zijn :

de gewestelijke afdeling Groningen, Friesland en Drente :

R.L.de Graaff, Boven Oosterdiep 107, Veendam;

de gewestelijke afdeling Overijssel, Gelderland en Utrecht :

R.P.van der Griend, Marknesserweg 17, Emmeloord;

de gewestelijke afdeling Zeeland, Noord-Brabant en Limburg :

M.Minderhout, Prinses Margrietstraat 16, Middelburg;

de gewestelijke afdeling Noord-Holland :

K.Zaal Jr., Dr.van Peltlaan 41, Bergen (N.H.);

de plaatselijke afdeling Leiden en omstreken :

J.C.van Welzen, Zaanstraat 34, Leiden;

de plaatselijke afdeling 's-Gravenhage en omstreken :

J.de Haan, Melis Stokelaan 592, 's-Gravenhage;

de plaatselijke afdeling Rotterdam en omstreken :

J.Bos, Burg. Lefèvre de Montignylaan 151, Rotterdam N.

Namens het Algemeen Bestuur,

J.H. Kroon, Algemeen Secretaris.

Leeuwerikstraat 8, Leiden.

----- WIE ADOPTEERT ?? -----

De heer C.Blankestijn, van Noortstraat 11, Nijkerkerke is al een jaar of drie lid van onze vereniging en is thans zo ver, dat hij daar aan de rand van de Veluwe een aquarium met zeewater heeft staan. Hij heeft zelfs al wat begroeide stenen en enkele levende Mosselen.

Het zal u duidelijk zijn, dat het voor hem niet zo eenvoudig is om aan dieren te komen. Hij las in één van de oudere maandbladen, dat er leden zijn, die aan of nabij de kust wonen en bereid zijn een ver van de kust wonend lid te adopteren.

Is het wonder, dat hij hiervoor graag in aanmerking wil komen? Hij zou zo graag nog wat stenen met wier en wat bewoners voor zijn zeebak willen hebben.

Wij plaatsen dit bericht graag en rekenen er stellig op, dat één van onze leden de helpende hand wil bieden. Laat het NIET aan een ander over. Help de heer Blankestijn eens een handje. Bij voorbaat hartelijk dank.

----- CONTRIBUTIE 1958 -----

Nog kunt u zich de incassokosten besparen! En daarmee bespaart u mij meer werk! Vervul vóór het eind van het jaar uw plicht tot betaling van de contributie.

Vriendelijk, doch dringend verzoek omgaand een bedrag van f. 6,- over te maken op postrekeningnr.349352 ten name van M.Bot te Vlaardingen. Bij voorbaat hartelijk dank voor de medewerking.

--- HET TRANSPORTEREN VAN ZEE-DIEREN IN PLASTICZAKKEN ONDER ZUURSTOF ---
door
ir.H.E. Westenberg

Alhoewel de plasticzak voor het vervoeren van zeevissen steeds meer wordt toegepast, is het gebruik hiervan slechts in beperkte kring bekend. De ervaring, die ik - nu al weer ruim 2 jaren geleden - heb opgedaan bij het verzenden van zeevisjes uit Karachi, Pakistan, naar de Diergaarde Blijdorp, is wel dermate gunstig verlopen, dat het wellicht de moeite waard is er nader op in te gaan.

Misschien zijn er leden van B.M. met vrienden of familie in subtropische of tropische kuststreken, die genegen zijn de betrekkelijk kleine moeite te nemen met behulp van plasticzakken eens een verzending te verzorgen. Misschien zijn er ook leden, die hun vrienden in het buitenland eens zouden willen verrassen met Noordzee-dieren.

In Karachi werden mij door de K.L.M. een drietal plasticzakken met bijbehorende kartonnen dozen ter beschikking gesteld voor het verzorgen van 3 proefzendingen met zeevissen. De plasticzak voor één zending bestaat in feite uit 2 in elkaar gestoken zakken. De buitenste is van een stevige plasticsoort en heeft als taak het opnemen van de waterdruk. Het is niet noodzakelijk, dat deze buitenzak waterdicht moet zijn - een buitenband van een fiets is ook niet luchtdicht - hoewel het als extra zekerheid wel is aan te bevelen. In principe behoeft deze buitenzak niet uit plastic te bestaan en zou een stevige, genaaide stof in de vorm van een zak ook voldoen. De binnenzak moet absoluut waterdicht zijn en bestaan uit een materiaal, dat geen voor de dieren giftige stoffen afgeeft. Een binnenzak alleen is niet sterk genoeg om met water gevuld te worden.

Voor het gereed maken van de zending wordt de binnenste zak met zo zuiver mogelijk zeewater tot iets meer dan $1/3$ van de inhoud gevuld. De hoeveelheid water, die in de K.L.M.-zakken moet worden gedaan, bedraagt ongeveer 16 liter.

Voorzover mij bekend is, bestaan er nog geen gegevens over het aantal vissen, dat op een bepaalde hoeveelheid zeewater zou kunnen worden vervoerd. Dit aantal zal onder andere afhankelijk zijn van de volgende factoren:

1. Reisduur van huis tot huis;
2. De grootte en het soort van vissen;
3. De verhouding van de hoeveelheid zeewater ten opzichte van de hoeveelheid zuivere zuurstof;
4. De aanwezigheid door toevoeging van een zogenaamde "buffer"-stof;
5. De temperatuur;
6. De kwaliteit van de vis.

Daar de K.L.M. slechts richtlijnen uitdeeft voor het transporteren van zoetwatervis, moest ik zelf het aantal bepalen. Omdat ik 3 zendingen kon verzorgen, lag het voor de hand in elke zending van 16 liter zeewater een verschillend aantal vissen te doen.

In de eerste zak deed ik 30 visjes met een lengte variërend tussen 2 - 4 cm; hieronder bevonden zich voornamelijk Abodeiduf-soorten en een enkele Apogon-soort; deze vissoorten zijn niet zo gemakkelijk te vangen.

De tweede zak werd bevolkt met 70 visjes van 1 tot 3 cm, waaronder voornamelijk Scatophagus argus en Therapons, die men in de haven van Karachi tijdens mijn verblijf in de maanden Mei en Juni bij duizenden tegelijk kon opscheppen. Zo nu en dan treft men ook Psettus-soorten aan.

In de derde zak deed ik 100 visjes van dezelfde soort als van de tweede zak; hierbij bevonden zich een paar visjes van circa 3 cm van een Ballistus-soort.

De reisduur van Gandhi Garden te Karachi, waar ik met behulp van de heer Hagsoodul-Hasan de verzendingen verzorgde naar de Diergaarde Blijdorp te Rotterdam, alwaar de heer Spoelstra de zendingen in ontvangst zou nemen, duurt ongeveer 26 uur. De vliegtijd is ongeveer 18 uur.

Nadat de vissen in de zak zijn gebracht, moet deze met zuivere zuurstof worden gevuld. Dit toedienen van zuurstof moet met de nodige zorg en een beetje handigheid gebeuren. In het geval men geen zuurstoffles bezit, kan men vrijwel altijd bij een smid of werkplaats voor metaalbewerking terecht, omdat men daar bij het autogenisch lassen over zuurstof moet beschikken. Voor het vullen met zuurstof drukt men eerst alle lucht uit de zak, waarna men de slang, die met de zuurstoffles is verbonden, er in steekt. Wanneer deze slang lang is, laat men eerst alle lucht uit de slang verdwijnen door een weinig zuurstof te laten ontsnappen, alvorens men het uiteinde in de zak steekt.

Men knelt met de hand de hals van de plastic zak stevig om het ingestoken slangeinde en men laat de zuurstof toestromen. De zak wordt net zo lang "opgeblazen" totdat de grootst mogelijke vorm is bereikt, waarna de zuurstofslang verwijderd, de hals onmiddellijk dichtgeknepen en met een koordje dicht gebonden wordt. De K.L.M.-zakken hebben een vernauwde opening, waardoor deze handgreep gemakkelijk is. Echter kan deze nauwe hals voor het inbrengen van de visjes lastig zijn. Ik geloof toch, dat ik een normaal zakmodel zonder vernauwing op de duur zou prefereren.

Voor het afsluiten van de hals levert de K.L.M. speciale houten klemmen bij de zakken. De hermetisch afgesloten zak wordt in de kartonnendoos geplaatst en de ruimte tussen zak en doos wordt opgevuld met een isolatie-materiaal (b.v. glaswatten, steenwol), waarna de doos met plakband wordt dichtgeplakt. Het is van groot belang, dat de plastic-zak zo goed mogelijk wordt geïsoleerd, omdat de temperatuur in een vliegtuig, dat een paar uur in de volle zon op een vliegveld gestationneerd staat, hoog kan oplopen.

Zeer belangrijk is het ook, dat de laadruimte van het vliegtuig geconditioneerd (air-conditioned) wordt. Dit betekent, dat de laadruimte in direct contact moet staan met de passagierscabine. Wanneer dit niet het geval is, ontstaat in de bagageruimte dezelfde temperatuur, die op grote hoogte heerst en die is vrijwel altijd beneden 0° C. De levende have zou binnen korte tijd door koude verkommeren. De vluchten duren te lang om de zending hiertegen te isoleren.

Teneinde teleurstellingen te voorkomen, informeert men bij de luchtvaartmaatschappij of de laadruimte air-conditioned is - wat niet bij elk vliegtuig-type het geval is - anders moet men trachten gedaan te krijgen, dat men de doos in de passagiers-cabine vervoert.

Zo veel mogelijk moet men vermijden een tropische zending in de winter te doen plaats vinden, omdat het ondanks alle waarschuwingen van de afzender kan voorkomen, dat de kartonnen doos ergens onderweg een paar uur in de sneeuw kan komen te staan.

Bij het op een dergelijke wijze van verzenden van zoetwatervis onder zuurstof wordt een "buffer"-stof aan het water toegevoegd, die het overmaat aan koolzuur chemisch bindt, waardoor het aantal vissen per liter vergroot kan worden. Deze stof is voor zeewater onbruikbaar. Mij is op het ogenblik niet bekend of ook voor zeewater een betrouwbare "buffer"-stof verkrijgbaar is. De door mij verzonden zakken bevatten alleen zuurstof.

Het aantal vissen, dat op een kleine hoeveelheid water zal kunnen worden vervoerd, is m.i. ook afhankelijk van de temperatuur van het water. Ik kan

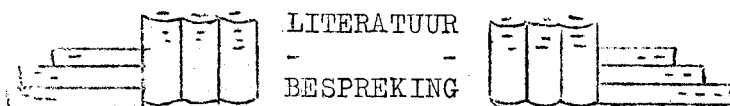
me voorstellen, dat het grootste aantal getransporteerd kan worden bij de voor vissen laagst mogelijke temperatuur. Daar een verwezenlijking hiervan technisch nogal wat problemen zou geven, moet men zich er maar toe beperken de plastic zo goed mogelijk te isoleren.

Het spreekt vanzelf, dat de kwaliteit - d.w.z. gezondheid - van de zeedieren zo goed mogelijk moet zijn. Vooral het vangen van de vis moet met zorg geschieden, teneinde beschadiging te voorkomen. Of het beter is de gevangen vis eerst een aantal dagen in den aquarium te laten acclimatiseren, is volgens mij nog een open vraag. De door mij verzonden vis van de laatste twee zakken werd dadelijk na de vangst verstuurd.

Al mijn zendingen zijn boven verwachting goed geslaagd, de sterfte was 0. Voorzover ik momenteel op de hoogte ben, zwemt er nog steeds een schooltje Therapons in Diergaarde Blijdorp, afkomstig uit één van mijn zendingen uit Karachi 2 jaar geleden.

Ik meen, dat het succes van een dergelijke wijze van vistransport ook te verklaren is door het voortdurend in beweging zijn van het water door het trillen van het vliegtuig, zodat de uitwisseling van zuurstof in het water en koolzuur uit het water wordt bevorderd.

Ik hoop, dat mijn goede ervaringen met het verzenden van zeevissen per luchtpost in plastic-zakken een ieder, die ooit in de gelegenheid komt dieren te versturen, zal aansporen het ook eens te proberen.

MARINE AQUARIA

D.A.S. Jackman: Marine Aquaria. Cassell & Co Ltd., Londen. 1957, 138 blz., 32 pentekeningen en 5 foto's. Prijs 18 shilling (+ f 10,-).

Dit boek is bedoeld als een handleiding voor de zee-aquariumhouder en behandelt speciaal de fauna van de Engelse Kanaalkust. Het is geschreven door een geroutineerde aquariumliefhebber, die zijn kennis niet uit boekjes put. Toch zijn zijn raadgevingen niet altijd even acceptabel. Bij voorbeeld wordt Abut (Paranip pine) aangeprezen als het aangewezen materiaal voor een zee-waterbak. En dan ook die bakken, die men van een oud biscuit-blik maakt..... Van zulke bakken beleeft men doorgaans toch meer narigheid dan plezier. Ook zijn ideeën over rotsbouw doen ons ouderwets aan. Daartegenover staan ook zeer juiste raadgevingen: transporteer dieren uit de getijdzone, ook vissen, op niet meer dan 1½ cm water; zet Metridiums en Wulken na het transport de eerste nacht in een apart bakje, opdat het vole slijm, dat ze in het begin afgeven, de andere dieren niet hindert en het water niet bederft. Voor de Hollandse lezer is het een bezwaar, dat niet overal naast de Engelse ook de Latijnse namen zijn genoemd. Tot overmaat van ramp zijn de pentekeningen horribel slecht en zelfs onder de foto's van D.P. Wilson zijn enkele minder geslaagde.

Kristensen

BULIETIN OF AQUATIC BIOLOGY

In november 1957 verscheen het tweede nummer. Voor ons "zeelui" zijn ditmaal slechts van belang enkele pentekeningen over verschenen literatuur in binnen- en buitenland. Vermeld is o.a., dat artikelen zijn verschenen over: Tetraodon leirus brevirostris nov. subsp., door Gerh. Benl, 1957, in Die Aqu. Terr. Zeitschr., 10(3); 63-65, 4 photos Dr. W. Foersch;

Opisthognathus whitehursti en maxillosus, door J. Böhlke en C.C.G. Chaplin (Philadelphia), in Science, 125 : 353;
Cyprinodontes in zout water van Texas, door Simpson & Gunther (Texas), 1956, in Tulane Stud. Zoöl., 4(4) : 115-134. MB

ZO MOET JE VISSSEN !

door Willem van Veenendaal. Uitgaaf Rizla, Rotterdam.

Een typisch reclame-werkje, maar toch wel even waard om voor het voetlicht te halen.

Als ik u vertel, dat het formaat slechts 20 x 13 cm is, dat de tekst nadrukkelijk de stempel draagt van reclame voor het product van de uitgeefster en het voorwoord is geschreven door de voorzitter van de Algemene Hengelaarsbond, dan zult u, vreedzame houder van een zeewateraquarium, geen hooggespannen verwachtingen hebben van deze lectuur, afgestemd op de in uw ogen wrede hengelsport.

Vergis u niet. Het is een kostelijk werkje en de schrijver heeft een smakelijke verteltrant. Hij geeft tips over het juiste vistuig bij de diverse vissoorten, heeft het over zoetwatervis en zeevis, geeft tips op velerlei gebied en weet en passant diverse bijzonderheden te vertellen.

Om een voorbeeld te noemen: Weet u, dat de Mako-haai het grootste is in de wateren rondom Nieuw Zeeland? Dat een record-Mako, gevangen aan de hengel, maar liefst 1000 (ja, duizend) pond woog? Dat deze knapen wel tot zes meter uit de zee omhoog springen om zich van de haak te ontdoen? Weet u, dat de grootste Zwarte Marlin, aan de hengel gevangen, 1560 pond woog? Wat een sport! Wat een spanning!

Er passeren eerst een 20-tal vissoorten uit zoet- en kustwater de revue. Daarna 15 grote zeevissen en tenslotte 15 tropische aquariumvisjes. Bij deze laatste staat een wel erg summiere omschrijving, min of meer afgestemd op de aquariumhouder. Daar zou heel wat meer van te maken zijn geweest.

De plaatjes zijn van het genre van de bekende plaatjes-albums, doch niet bijzonder fraai. Ze zijn van de hand van Reint de Jonge. Natuurlijk hebben wij "vaklui" bezwaren tegen dit soort plaatjes, doch het werken met originele kleurenfoto's schijnt voor plaatjes-albums (nog) niet economisch verantwoord te zijn.

Al met al zal men toch met een zeker genoegzame kennis nemen van dit werkje. En al zal u natuurlijk veel dingen tegenkomen, die u al wist en al zult u vrijwel niets over onze liefhebberij lezen, wellicht wordt uw kennis van de vissenwereld en de hengelsport er toch mee verrijkt. MB

----- TE VEEL DOORLUCHTEN NIET GOED VOOR JONGE VISJES ?? -----

door
H. Compaan

A. en G. Dannevig schrijven in een artikel (Cons. Perm. Internat. Explor. Mer. Jour. Conseil, 16, 211 (1949/50), Biol. Abstr., 24, 35205 (1950), dat het gehalte aan opgeloste gassen in het zeewater van grote invloed is op de kansen, die vissonlarven hebben om in het leven te slagen. Dit geldt vooral voor de soorten, die er een zwemblaas op na houden. Het gebeurde wel, dat de blaasjes van de jonge visjes abnormaal sterk waren gezwollen en soms barstten. Als men het gehalte aan opgeloste gassen (zuurstof en stikstof) van het water wat omlaag had gebracht door het eerst door een zandfilter te filteren (!), kreeg men veel betere resultaten.

door
H.A. van Vlimmeren Jr.

In het kader van het speuren naar nieuwe vindplaatsen bracht een tiental Hagenaars op 4 Augustus 1957 een bezoek aan het Tholense Gat langs de dijk van Strijenham (bij het gemaal). Tijdens deze excursie waren een verslaggeefster en een fotograaf aanwezig, welke een fotoreportage hebben gemaakt voor Mevr. van Vlimmeren, welke reportage bestemd was voor opname in het weekblad Margriet.

Het water van het Tholense Gat is bij laag water 5 - 10 meter diep. Met behulp van persluchtapparaten en snorkels werd de bodem onderzocht. Onze ingeving om daar te gaan kijken, werd ruimschoots beloond. In de diepste plekken van de vaargeul leeft een ongelooflijk grote hoeveelheid Anjeliëren in allerlei maten. De grootste, welke wij vonden, zijn - als ze uitstaan - zo groot als een bloemkool. Wij zagen stenen van circa 15 dm², welke geheel met Anjeliëren waren bedekt.

Zeer opvallend is, dat de grotere Anjeliëren daar zonder uitzondering vuilwit zijn. Wij hebben bruine, rose en oranje exemplaren gezien, doch deze waren allemaal van klein formaat. Tussen de Anjeliëren vonden we flinke hoeveelheden Zeespinnen. De bodem was verder bedekt met Weduwe-rozen en Sagartia's, de laatste in de meest fantastische kleuren.

In de omgeving van het sluisje naar het gemaal zijn grote plekken van de bodem bedekt met Broodspoons, Geweispsons en een onbekende soort Spons, welke veel gelijkt op Geweispsons. Alleen met dit verschil, dat geen afzonderlijke takken worden gevormd, doch brede, massieve waaiers.

Tussen deze spons-soorten wemelde het van de Brokkelsterren in allerlei kleuren. Veel van deze Brokkelsterren zijn nu in Haagse bakken ondergebracht waar ze lustig rondscharrelen. Wij vragen ons nu af, wat het natuurlijke voedsel van deze dieren is.

We hebben nog intensief verder gezocht naar andere plekken met Brokkelsterren, doch we vonden ze uitsluitend op Spons.

Tussen de wervelden op circa 4 meter diepte vingen wij met behulp van een klein schepnetje Zeedonderpadden, Puitalen, Botervissen. Vooral de laatste zijn daar bij laag water tussen het Wier volop te vinden. Opvallend was, dat de vissen zich onder water zo gemakkelijk lieten vangen. We behoeften slechts het netje voor de vis te houden en met een stokje hun staart aan te raken, waarna ze rustig in het netje zwommen.

In de geul zagen we verder nog Oesters, Heremietkreeften, Paling, Bot, Kreeften, Tapijtschelpen, Zeenaalden, Grondels, Tubularia larynx, Sponswier, Suikerwier, etc.

Hoewel een persluchtapparaat natuurlijk het meest ideale is om bij Strijenham en andere plekken eens te gaan kijken, kan men ook met een snorkeltje reeds volop genieten van alle schoonheid, welke onder water is te zien. U krijgt dan gelijk eens een beter idee hoe het leven zich daar afspeelt en hoe u het beste uw aquarium kunt inrichten om de natuurlijke omgeving van uw dieren zo veel mogelijk na te bootsen.

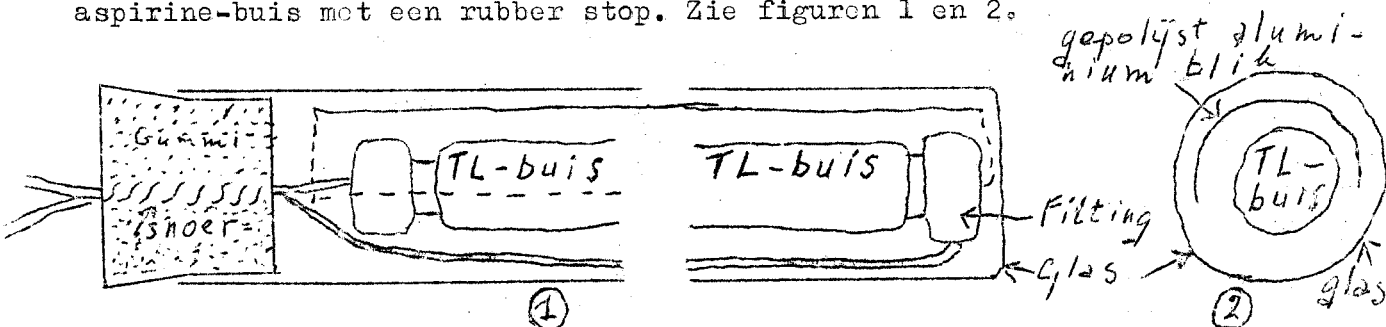
Voor geoefende zwemmers is Strijenham het meest interessant. De plek waar we hebben gedoken, bevindt zich circa 100 meter ten oosten van het elektrische gemaal. Ongeoefenden kunnen zich daar beter niet te water begeven, aangezien er een sterke stroming staat. Voor hen is de vaargeul bij de Koffiehoek (Tholen) tijdens laag water de aangewezen plek. Op de plek waar het kreekje in de vaargeul uitmondt, is het water slechts $1\frac{1}{2}$ meter diep en vol interessante dingen.

----- INDrukKEN VAN EEN AQUARIUM-TENTOONSTELLING -----

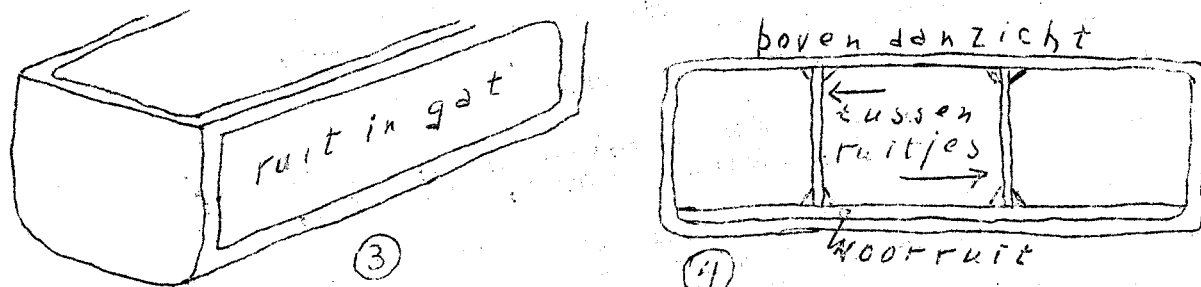
door
H. Compaan

Ik heb de aquarium-tentoonstelling bezocht, die in Juli in de "Hortus Botanicus" te Leiden werd gehouden. Hoewel er op het gebied van zee-aquaria niet zo veel te zien was, wilde ik toch enkele aardigheidjes, die ik daar zag, aan u doorgeven.

In de eerste plaats een methode om een TL-buis met reflector en al waterdicht te monteren. Daarbij wordt gebruik gemaakt van een zeer groot formaat aspirine-buis met een rubber stop. Zie figuren 1 en 2.

Verder zag ik er een zeer aardige manier om kleinere proefbakjes en snoezige, decoratieve wand-aquariumpjes te maken. Daarvoor gebruikte men asbestona bloembakken, waaruit men één van de zijwanden voor het grootste deel had weggezaagd en vervangen door een ruit. Men kan ook enkele gaten in de zijwand zagen en met een paar glazen tussenschotjes de bloembak in drie of vier proefbakjes verdelen. Erg aardig voor klein spul en zo, en makkelijk te maken en te hanteren. Zie figuren 3 en 4.

----- DE UITRUSTING GROEIT -----

door
H. Dorsman

Zondag 22 September hebben wij met een tiental zee-aquariumliefhebbers weer eens een goed visserijtje gepleegd. Het was een flinke, ruwe en koude zee die dag. De grote golven konden ons echter niets schelen, want we hebben de beschikking over een waterpak gekregen. Zo'n waterpak, dat je tot de hals omsluit, is voor ons toch maar je ware. Helaas was de kwaliteit van het rubber aan de voeten niet meer zo best, want mijn broeder kwam met een natte pantalon en sokken het water uit. Gelukkig had de heer van Vlimmeren het Biberpak bij zich, zodat de visserij toch kon worden voortgezet. Wij in het Haagje kunnen dus nu 's winters tot de hals toe het water in met twee pakken en twee netten.

LEIDEN

VERSLAG van de vergadering van B.M., afdeling Leiden op Maandag 4 November ten huize van de heer Westenberg in den Haag.

De voorzitter Dr. Smith heet alle aanwezigen welkom, inzonderheid de nieuwe leden en gasten. Na het lezen en goedkeuren van de notulen ontvangt onze gastheer, de heer Westenberg, het woord om ons iets te vertellen over zijn in deze herfst ondernomen tocht naar het Middellandsezegebied. Deze tocht was inzonderheid ondernomen om flora en fauna van het zee-aquarium aan te vullen. Wat de flora betreft, werd gezocht naar *Caulerpa prolifera*, een Wier met mooie groene blaadjes, dat zich met een soort worteltjes aan de bodem hecht. De heer Westenberg ontdekte bij Cap d' Antibes een vindplaats van waarschijnlijk twee *Caulerpa*-soorten. De grootbladige was moeilijk te vinden, komt hier en daar verspreid voor tussen andere Wieren, terwijl de vorm met kleine blaadjes in grote getale voorkomt.

Vissen waren moeilijk te vangen. Ze worden daar wel gevangen in een zgn. girellier, een soort mandvormige fuik. Op de thuisreis werden vissen uit het aquarium van Monaco meegenomen, o.a. Lipvissen, Girellen, *Gromus gromus* e.a. Het transport vond plaats in een plastic-zak en een bun. De eerste werd met 8 l water gevuld en bevatte 8 vissen. Door de beweging van de auto schommelt het water steeds en neemt voldoende zuurstof op. 's Nachts werd met behulp van een pompje lucht doorgevoerd. De plastic bleek niet geheel giftvrij te zijn. Eén van onze gasten, de heer de Jong, kon ons vertellen, dat reukloze plastic beter is dan de sterk ruikende. Plastics van polyphenyl-chloride zijn giftig; die van poly-aethyleen niet. De laatste geven bij verbranding een reuk van karsvet.

Over het algemeen zijn de vissen goed overgekomen. Er was één dode, die spoedig door zijn reisgenoten werd opgegeten.

Na de causerie was er gelegenheid tot vragen stellen, waarvan een ruim gebruik werd gemaakt.

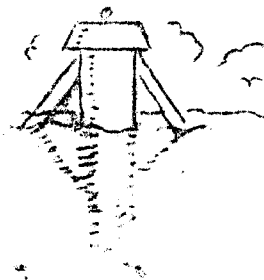
We mogen met dankbaarheid terugzien op een geslaagde, leerzame en gezellige avond. De voorzitter dankte de heer Westenberg dan ook hartelijk voor zijn lezing en het zien van het in het aquarium nog aanwezige materiaal, waarvan het een en ander aan belangstellenden gratis werd aangeboden, en de hartelijke ontvangst.

K.

----- EEN EXPERIMENT -----

door
 H. Dorsman

Wij hebben één van de korven, die wij aan de Rivièra hebben gebruikt, op een mistige avond in de vloedkom van de Scheveningse haven uitgezet. Met behulp van onze duikuitrusting wisten John en de heer van Vlimmeren onder water de korf te plaatsen. Dank zij een snoer van 30 meter en een Solex, die als stroomaggregaat diende, hadden wij voldoende licht. De bedoeling is, dat wij in de korf voedermosselen, grote Anjelijeren, enz. in leven houden tot het moment, dat wij hen nodig hebben. Mogelijk zullen de dieren in het zeewater niet vermageren en in zeer goede conditie blijven. De moeilijkheid is echter, dat we ook 's winters het water in moeten, om er b.v. iets uit te halen of in te doen.

LAAGWATERTIJDEN voor HOEK VAN HOLLAND (1958)

Datum	1e tij	2e tij	Maan
1 jan.	6.14	18.58	--
4 jan.	9.21	21.55	--
5 jan.	10.12	22.46	VM
8 jan.	0.13	12.31	--
11 jan.	2.14	14.45	--
12 jan.	3.01	15.33	LK
15 jan.	6.04	18.51	--
18 jan.	9.43	22.15	--
19 jan.	10.34	22.59	NM
22 jan.	0.09	12.23	--
25 jan.	1.35	13.55	--
26 jan.	2.05	14.26	--
28 jan.	-	-	EK
29 jan.	3.59	16.34	--

voor Westkapelle 2.37 uur vroeger, voor Tholen 1.00 uur vroeger,
voor Scheveningen 0.25 uur later, voor IJmuiden 1.03 uur later,
voor Den Helder 9.06 uur vroeger, voor Delfzijl 4.30 uur vroeger.

Herhaling

CONTRIBUTIE 1958

Nog kunt u zich de incassokosten besparen! En daarmee bespaart u mij meer werk! Vervul vóór het einde van het jaar uw plicht tot betaling van de contributie.

Vriendelijk, doch dringend verzoek omgaand een bedrag van f. 6,- over te maken op postrekeningnr. 349352 ten name van M. Botte Vlaardingen. Bij voorbaat hartelijk dank voor de medewerking.

VERENIGINGSADRESSEN:

Algemeen voorzitter: Ir. H. E. Westenberg, Johan van Oldenbarneveltlaan 20, 's-Gravenhage.

Algemeen secretaris: J. H. Kroon, Leeuwerikstraat 8, Leiden. (Inlichtingen over en aanmelding voor het lidmaatschap; alle algemene correspondentie betreffende de vereniging).

Algemeen penningmeester: M. Bot, Sportlaan 75, Vlaardingen, giro-nummer 349352 (contributie-betalingen, donaties, enz.)

1e algemeen commissaris: J. C. van Egdon, Leeuwenbekstraat 31a, Rotterdam N.

2e algemeen commissaris: vacature.

MAANDORGAAN "DE KOR".

Zendt alle kopij en daarmee verband houdende stukken, alsmede opgaven van advertentie-teksten, aanvragen voor proefnummers en adresveranderingen uitsluitend aan de redactie: Sportlaan 75, Vlaardingen.